

23. Georg Thorvalds erindring, nedskrevet i 1969

I 1969 opfordrede socialborgmesteren i København de københavnske pensionister til at skrive deres erindringer. Særlig vægt skulle de lægge på deres opvækst i København. Godt 2.000 pensionister fulgte opfordringen og deres erindringer kan nu findes på Københavns Stadsarkiv.

Det uddrag, der bringes her, handler udelukkende om, hvordan Georg Thorvald huskede de arbejdsvilkår, han havde som barn. Uddraget findes også som pdf.

Georg Thorvalds erindring, nedskrevet i 1969

"Jeg er født 5.4.1896. Min Far var Malersvend, min Mor var en Avlsko. Hun fik et Barn hvert andet Aar. Min Far havde kun Arbejde 4-5 Maaneder om Aaret, saa der var altid smalhals hos os...

... Saa flyttede mine Forældre, det vil sige om Natten for de skyldte for flere Maaneder Husleje, alt hvad de havde kunde ligge paa en Trækkevogn, de små Søskende blev sat op i et par tomme Baller og saa gik Toget. Far gik paa Fortovet, mens Mor maatte tage Stængerne og vi store skød bag paa. Det var et nyt Hus, vi skulde bo i. De første 3 Maaneder boede vi gratis til Huset blev tørt, saadan var Husværterne dengang. Saa skulde jeg jo i en anden Skole, det var ikke saa godt, for jeg var meget tunghør. Jeg blev sat bagerst i Klassen, saa jeg havde svært ved at følge med. Læreren gjorde meget forskel paa os. De Dreng, der var pænt klædt, gjorde han stads af. Jeg faldt som regel i søvn den sidste time, for jeg var jo tidlig oppe om Morgen. Saa fik jeg lov til at svede en Time efter de andre Dreng. Da jeg var 9 Aar fik jeg en Plads hos en Cigarhandler som Bydreng. Der fik jeg 150 Øre om Ugen, som min Mor fik.

Saa blev jeg 10 Aar, kom ind hos Jensen og Møller i Dronningensgade og pakkede Bolcher og Drops, der fik jeg 2 Kr. om Ugen. Men en dag gik det galt. Vi var to Dreng, der blev stoppet i Porten af Værkførereren: Kom lige her ned paa Kontoret, lad mig lige se, hvad I har i jeres Lommer. Vi havde en ½ Bolcher og Drops i Lommen. Naa, saa I stjæler fra os, I Tyveknægte. Han gik hen til Telefonen til stor skræk for os. Jeg maa hellere ringe til Politiet. Jeg faldt paa Knæ og græd hjertensskærende og lovede, at jeg aldrig skulde gøre det mere. Saa sagde han: se og skrubbe hjem og i Skole med jer I to Tyveknægte. Jeg kom aldrig mere, men nu havde jeg jo ingen Arbejde mere. Den var jo gal. Mor var ogsaa ked af det. Hun kunne jo ikke undvære de 2 Kr. om Ugen.

Men så var der Skraafabrikken i Prinsessegade. Brd. Brun der manglede nogle Dreng, men de skulde være 12 Aar og saa skulde vi til lægeundersøgelse. Jeg manglede et Dage i at være 12 Aar, men det gik. Min Mor blev glad for min Løn steg til 270 Øre om Ugen. Der var jeg et Aar, saa var det Sket. En Morgen jeg skulde på Skraaen, mødte jeg en Skolekammerat. Han sagde: hvor skal du hen, Georg? Du er godt tosset, sagde han, vi mangler en Dreng. Det var en Mælkevogn og her er vi færdig Kl. ½ 12 og saa er der Drikkepenge hver dag. Jeg talte med kusken og begyndte med det samme. Uha, saa kom jeg hjem til Mor, jeg var jo rigtig paa den. Hun sagde: hvor kan det være du er saa tidlig paa den? Jo, jeg er begyndt som Mælkedreng. Hvad er du? Et par Flade Øretæver fik jeg. Du har bare at gaa ud paa Skraaen i morgen. Men det gjorde jeg ikke, jeg havde faaet smag for det frie Liv. Men jeg maatte jo gøre noget for at gøre min Mor god igen. Saa jeg gav hende alle mine Drikkepenge, som jeg tjente hver Dag, det hjalp jo lidt.

Saa kom den første Lønningsdag. Vi fik Løn hver 14 Dag 7½ Kr. Saa var alt godt igen. Saa havde Mor faaet en anden Melodi. Hun spurgte, om ikke jeg kunde skaffe min Bror med ogsaa og det lykkedes. Nu var vi to, nu kom vi jo hjem med 15 Kr tilsammen + Drikkepenge og min Far kunde tage sig en ekstra Baier, der var ligefrem højvande ...”

Erindringen er skrevet stort set uden tegnsætning og med mange stavefejl, der for størstedelen er rettet af hensyn til læseligheden.

Pensionisterindring 143 / 1969. Københavns Stadsarkiv.